

მომავალი

სამშაბათი,
10 ნოემბერი
1909 წ.

ყოველდღიური საკრებულო სპორტის კლუბის გაზეთი

„მომავალი“

გამოდის ყოველ-დღე, გარდა კვირა-უქმის მეორე დღეებისა
აზროვნის დღე: როგორც თვითსავე ისე თვითის გარეთ ერთი წლით გან., ნახევარი წლით 4 მანეთი. 1 ნოემბრიდან წლის ბოლომდე თვითსავე მან. 60 კ. თვითის გარეთ 1მან. 80 კ. თვითისა: თვითსავე 80 კ., თვითის გარეთ 90 კაბ. ცალკე ნომერი—5 კაბ. აღრესის გამოცემა ღირს 40 კაბ. (შეიძლება მარკეტითაც).

გაზეთის გამოცემა შეიძლება მხოლოდ თვის პირველ რიცხვიდან-
გაზეთის ფასი: ჩვეულებრივი სტრიქონი პირველ გვერდზე ღირს 15 კაბ., მეორეზე—10 კ.; სამკლოვიარო განცხადება თითოჯერ საღამოს 5 საათამდე 3 მ. ღირს 10 კაბ., ხელის მოწერა და დასაბუქი განცხადებები მიიღება ჩვეულებრივი კანტორაში ყოველდღე, დღის 9 ს. ნახევარდღე 2 საათამდე და საღამოს 6-8 საათამდე. კვირა-უქმეებში დღის 11—12 საათამდე. რედაქცია ხელმოწერულ წერილებს არ ბეჭდავს. დაუბეჭდავ მცირე წერილებს არ ინახავს და მათ შესახებ არავითარ მიწერ-მოწერას და მოლაპარაკებას არ კისრულობს.
რედაქციის ადრესი: რუსის ქუჩა, სახლი № 3, ზემო სართულში.
ფულით გასაღებად: 3 მანეთი.
Тифлисы, тип. „Пром“, Калистрату Конст. Цуладзе.

წარმოდგენა 15. **ქართული თეატრი** წარმოდგენა 15.
აბონიშენტი მე-5.

სუთხაბათს, 12 ნოემბერს 1909 წელს ქართული დრამატ. საზოგ. დასის მიერ წარმოდგენილი იქნება პირველად განახლების შემდეგ პირველი ბარეტისა

ახალი მოქმედება

ღრ. 5 მოკ. და 7 სუთათად.
მონაწილეობას მიიღებენ ქაზნი: ტაოს ანაშიძე, ა. კარაგა-თელი, მ. მდივანი, ბ. ნებიერიძისა, მ. ქობულაძის, ნ. ჯგერაშვილი, პ. შოთაძე; ბანნი: ვ. გამყრელიძე, გ. გვლავიძე, ი. გრიშაშვილი, ნ. გვარამია, ზარდალიშვილი, ი. ივანიძე, ი. იმედაშვილი-ხაშვილი, კ. მესხი, ი. მურვანი-შვილი, ვ. მატარაძე, შ. საფრთვი.
ადგილების ფასი: ლოგები 10 მ. 5 მ-დე, პარტები 2 მ. 60 კ. 60 კ-დე, გალერეა 40 კ-დან 20 კ-მდე, მოწვევითავე 40 კაბ.
დასაწყისი სწორითი საღამოს 8 საათზე.
შუადღეა წარმოსადგენათ: ახალი პიესა პ. გოთუასი «პარტიის კაცები», რეჟისორის თანაშემწე გ. შარვაშიძე.
ღრ. საზოგადოების ადმინისტრაცია.

თფილისის სსსს-ის თეატრი

საპ. ანტ. ვიხენგელის გამგე-
ბით დღეს მორეჟიორი შეივრბრის ცინგვალისა, მონაწილეობენ: ქაზნი რდი, ვიკუშვილი, დე-ვის-სამბოლევა, ელავინა; ბანნი: ბორისენკო, ბარსოვი, გალუცკი, დემიანენკო, ველახოვი, კუზმინი, მახალივი, ობრუბოვი, პეკოვი, ტრაკიანი, ანელევი. დასაწყისი საღამოს 8 საათზე. ფასები ჩვეულებრივი, ხელა პუნჩინოს მ-ზე ბაბტარფში. მხალდებმა „მონაწილის ჯარში“

თფილისის კერძო სამკურნალო

30 მუღვივი საწოლით და სამშობალო განყოფილებათ, და არის ყოველ დღე გარდაც მისიარულე ჯანმრთელობათის.
ქსენივის ქუჩა, საკუთარი სახლი, № 7, ავტოცელოს სასტუმროს ახლოს, ტელეფონი № 590.
დაზნაობი 3. დ. შინაგან და ბავშვ. ყოველ დღე, გარდა კვირისა 11—12 ს.
გადამაინფილი 8. ა. ნერვების და ელ. ორზმ., ოთხშ. და პარ. 10¹/₂—11.
გუკოლი 2. ა. შინაგანი, შაბათს 1—2 ს. და კვირისა 11—12 ს.
მიომი 2. ს. შინაგანი. ორშ. და ოთხშაბათობით 9—10 ს.
პარსი 2. ა. კანისა და ვენ., ყოველ დღე კვირის გარდა 2¹/₂—3¹/₂ ს.
მალაღაზი 2. ბ. შინაგ., სამშ. და შაბ. 10—12.
მანაბი 3. მ. შინაგანი. ორშაბ., ოთხშ. და პარ. 1—2.
სამკურნალოს აქვს მოწყობილი საკუთარი მკურნა-ქიმიური და ბაქტერიოლოგიური ლაბორატორია, რომელსაც განაგებს ექიმი ე. გ. ფედოროვი.
ჩრვე ღირს 50 კ., საწოლები 2 მანეთით დაწვებული. ოპერაცია კონსულტაცია, ელექტრონით წამლობა, მასაჟი, ყვავილის აცრა, ძიძა შემოწევა და შეღავათიანი საფასურით.

ვოგზლის კერძო სამკურნალო

ღია ყოველდღე მისიარულე ვათმეოფათის. ვოგზლის ქ., № 8; ს. ვინაიანიცისა (ტელეფონი 695)
მ. ს. ვახუშაძე კბილის ავთმე. ყოველ დღე 10—11 ს.
მ. ი. გომარათი ყოველ დღე 2—3 ს.; შინაგან და ბავშვ ავთმე.
მ. ა. დ. დიხაძე ყოველ დღე 11¹/₂—12¹/₂ ს.; სიფილი, ვენ. და კანის ავთმე.
მ. გ. მ. მელიქიძე ყოველ დღე; 1—2 ს.; დედა და ბავშვ. ავთმე.
მ. ბ. ა. პოპოვი ყოველ დღე, გარდა კვირისა 12—1 ს.; ყელის, ცხვირის და ყურის ავთმე. (100—32)

მ. მუხალაშვილის სახალხო სახლი

სუთხაბათს, 12 ნოემბერს, სახალხო სახლთან არსებულ ქართულ წარმოდგენის მმართველ სექციის მიერ **გაზნია-ცაბარღის** მონაწილეობით წარმოდგენილი იქნება:

ღრი ობოლი

მელოდრამა 5 მოკ. თარგანი ა. ცვარკლისა
წარმოდგენაში მონაწილეობას მიიღებს სექციასთან არსებული სცენის მოყვარეთა მთელი დასი. ადგილების ფასი ერთა მურადან ათ მურამდე. **დასაწყისი საღამოს 8 საათზე.**
ანონსი: შემდეგი ქართული წარმოდგენა გაიმართება შაბათ საღამოს, 21 ნოემბერს. წამოადგენილი იქნება „ღალი“ სუბაშაშვილისა და სს.
დამჯიჯივითავე ცხობივთ საზოგადოებას სხვის ადგილზე ნუ დასხდებიან. პატარა ბავშვების თეატრში შეშვება სრულიად აკრძალულია. წესიერების დაცვაში, იმედია, თვით საზოგადოება დაგვეხმარება.
რეჟისორი კ. შათირიშვილი ადმინისტრატორი სვირელი.

Открыта подписка на новую ежедневную Газету на русс. яз.

„НОВАЯ РЪЧЬ“
Отдельный № 3 коп.
За мѣсяцъ подписная плата 50 коп.
ГАЗЕТА ВЫХОДИТЪ 5 НОЯБРЯ
Адресъ: Тифлисъ Ред. газ. „Новая Рѣчь“
Дворцовая, домъ груз. дворянства.
Ред.-изд. П. А. Готуа.

ჭიათურაში

გაიხსნა რკინის გზის შკაფი, რომელსაც განაგებს

ისიდორე შილაკაძე

იქვე იყიდება ყველა ადგილობრივი და სატახტო ქურნალ-გაზეთები, მიიღება ხელის მოწერა გაზეთ „მომავალ“-ზე და სხვადასხვა განცხადებები „მომავალ“-ში დასაბეჭდათ. (10—4)

კბილის ექიმი

ი. უ. ჭანტუაია

იღებს ავთმეოფებს დღით 8—9 ს. საღამოთი 3—7 ს.
კვირა-უქმე დღეს 9—1 საათ. ავქალის № 71 (კირონი ქუჩის ახლოს).

ბათუმში

გაზეთ „მომავალ“-ზე ხელის მოწერა მიიღება რკინის გზის შკაფის გამგე

გიორგი მახარაძესთან.

იგივე მიიღებს სხვადასხვა განცხადებებს გაზეთ „მომავალ“-ში დასაბეჭდათ. (10—4)

კბილის ექიმი

ს. ვაშაქაძე

ღლით მიიღება ავთმეოფები 11 საათიდან 2 საათამდის. საღამოს 5—7 ვერის დამკარბი სახ. 15.

8 ноября въ Тифлисъ выходитъ ежедневная общественно-политическая газета

НАШЪ КРАЙ

Въ газетѣ принимаютъ участие писатели-публицисты обихъ столицы.
подписная цѣна: Въ годъ въ Тифлисъ 7 руб. въ провинцію 8 руб. въ мѣсяцъ 75 к. отдельный № 5 коп.
Адресъ редакціи и конторы: Дворцовая № 6.

ავტომობილები

ვისაც სურს შევიცარიის საუკეთესო ავტომობილის ფაბრიკებიდან შეიძინოს ავტომობილი, **ლანდო, კარეტა, კალიასკა**, ღია თუ დახურული, ოჯახისთვის თუ საბიროთ.
ეტლი 5 ან 12 ჯაგანა და სხვა და სხვა მოგვართოს შემდეგი ადრესით: „Herrn Bendianide, Automobilfabrik „AJax“ A. G. Hirschengraben, 80 „Zurich“.
რადგან ამ ცნობილ ფაბრიკაში გეუშაობ, შეგიძლია მსურველს ფაბრიკის ნაკლებ ფასში ვაყიდინო.
დამატებითი ცნობები „მომავალის“ რედაქციაში. **ბენდიანიძე.** (10—6)

თფილისი, 10 ნოემბერი.

„ჯერ დამწვიდება, მერე რეფორმები“ —სე გამოსთქვა ბიუროკრატთა სტოლიკონის პირით თავისი მოქმედების სქემა. ამ საყვარელ ფრაზას წარამარა იმეორებდნ და დღესაც იმეორებენ რუსეთის რეაქციონერები. გამოდიოდა, თითქოს მათ რეფორმატულ მოღვაწეობას ხელს უშლიდა და აჩერებდა საზოგადოების უკიდურესი ელემენტები, თითქოს რევოლიუციონური მოძრაობა იყო მთავარი მიზეზი იმას, რომ რუსეთში კანონის მაგიერ განსაკუთრებული წესები და დიდ და პატარა ადმინისტრატორების პირადი განსჯა მოქმედებდა. თუმცა ამ მოსაზრების უსაფუძვლო ყველასათვის აშკარა უნდა ყოფილიყო, მარა ზოგიერთ გულუბრყვილო მოღობერალო ელემენტებს საზოგადოებისა იგი სუეროდა და ბიუროკრატისაგან მართლა გამოეყოლა რეფორმებს იმ დროისთვის, როცა ქვეყანა დამწვიდებოდა, დღეს რუსეთი დამწვიდებულია. უზარმაზარ იმპერიის სიგრძეზე გამეფებულია სამარისებური სიჩუმე, რომელსაც დრო გამოშვებით არღვევს ხოლმე ექსპროპრიატორთა „გაუმოსვლები“, რომელთა შორის ხშირათ პოლიციის აგენტებიც არიან. ვგონებთ ამაზე უკეთეს დროს რეფორმებისთვის

ვერსოდეს ვერ ნახავდა ბიუროკრატია! რას შერება იგი? ასრულებს თავის დანაპირებს?

იგი მართლაც გაცხარებულ მოღვაწეობას ეწევა, რეფორმებს ახდენს, მარა ამ „რეფორმების“ მიზანი არა რუსეთის დამყაყებულის ცხოვრების განახლება, არა ხალხის საჭიროებათა დაკმაყოფილება, არამედ ძველის სასვებით აღდგენა, გაბატონებული კლასის შერყეული ბატონობის გამაგრება. იგი აღარაფერს აღარ ტოვებს ხელშეუხებელს და ყველაფერი უკან მიჰქვს, რაც განვლილმა რევოლიუციონურმა მოძრაობამ გამოიწვია ცხოვრებაში. ეს ასე უნდა მოხდარიყო. რევოლიუციონერმა მოძრაობამ აშკარათ წამოაყენა წინ რუსეთის ცხოვრების ბნელი მხარეები და მათი მოსპობის საჭიროება და პირდაპირ არა ბუნებრივი იქნებოდა, რომ გაბატონებულ კლასებს, რომელთა არსებობას იგი ეხებოდა, ეს არ ეგონო და ყოველი საშუალებით მას არ შეზღოვებოდა. ამიტომ ამ მოძრაობის პირველი პოლიტიკური შედეგი რეაქციის მიძინებულ, პოტენციონალური ძალების სმოქმედო ასპარეზზე გამოსვლა, მათი აქტიური ამოძრავება იყო. მემამულე თავადაზნაურობა დაშინებული ხალხის მოძრაობით კავშირდება, ფხვზე დგება და სახელმწიფო ძალა-უფლებას ხელში იგდებს. აქამდე თუ იგი თავის ინტერესების დაცვას ბიუროკრატის ანდობდა, ამის შემდეგ მას უნდობლობას უტახდებს და მის მოქმედებას მკაცრ კანტროლს უშვება. მას უკან მიყვება და გვერდს უმაგრებს საზოგადოების მეორე რეაქციონური ნაწილი—სასულიერო წოდება. ეს ორი საზოგადოებრივი მოძრაობის ბურჯი, მთელი მოძრაობის გვეგონია, რასაკვირველია, თავადაზნაურობა იყო და არის. ამ კლასის სურვილი გადიკა მთავრობის სურვილით. დაწყებული 1905 წლის ბოლოდან, როცა რეაქციამ ძალა მოიკრიფა, მთავრობის ყველა მოქმედებას აძევს სპეციფიური ბექელი გაერთიანებული თავადაზნაურობის გაუღენისა. ორივე დუმის დათხოვა, საარჩევნო კანონის შეცვლა, 9 ნოემბრის „უქანი“ და ბევრი სხვა საყურადღებო მოვლენა რუსეთის პოლიტიკურ ცხოვრებაში, მოხდა თ.-აზნაურობის პირდაპირი ჩვენებით და მისი სურვილის თანხმით. ბევრი კანონ-პროექტები, რომლებიც ბიუროკრატთა შეიტანა პირველსა და მეორე დუმაში და რომლებიც ასე თუ ისე ანგარაშ უწევდნ რევოლიუციონურ მოძრაობის მიერ წამოყენებულ მოთხოვნებებს, გაერთიანებული „ზუბრების“ მოთხოვნით უკან იქნა გატანილი—ზოგი მათგანი „რადიკალურათ“ შესწორეს, ზოგიც სრულიად დაწვევებას მისცეს. უზარალო რამეც კი, რომელსაც ურეულობა დამოკიდებულება აქვს მემამულეების ინტერესებთან, მთელ ალიაქოთს იწვევს ხსენებულ კლასის წარმომადგენლებში და იდეოლოგებში. ერთი სიტყვით, ისინი გაფაციცებით აღდგენენ თვალ-ყურს საზოგადოებრივ ცხოვრებას და რაც მათ ინტერესებს ეწინააღმდეგება, ენერგიულათ ებრძვიან მას. აღარ დარჩენილა არც ერთი კუნტული საზოგადოებრივი და პოლიტიკური ცხოვრებისა, სადაც ამ რეაქციონერთა შავ არმიას მოურიდებლათ ხელის ფათური არ დაეწყა.

გაერთიანებული თავადაზნაურობა თავის ინტერესების დაცვას ბიუროკრატის ანდობდა, ამის შემდეგ მას უნდობლობას უტახდებს და მის მოქმედებას მკაცრ კანტროლს უშვება. მას უკან მიყვება და გვერდს უმაგრებს საზოგადოების მეორე რეაქციონური ნაწილი—სასულიერო წოდება. ეს ორი საზოგადოებრივი მოძრაობის ბურჯი, მთელი მოძრაობის გვეგონია, რასაკვირველია, თავადაზნაურობა იყო და არის. ამ კლასის სურვილი გადიკა მთავრობის სურვილით. დაწყებული 1905 წლის ბოლოდან, როცა რეაქციამ ძალა მოიკრიფა, მთავრობის ყველა მოქმედებას აძევს სპეციფიური ბექელი გაერთიანებული თავადაზნაურობის გაუღენისა. ორივე დუმის დათხოვა, საარჩევნო კანონის შეცვლა, 9 ნოემბრის „უქანი“ და ბევრი სხვა საყურადღებო მოვლენა რუსეთის პოლიტიკურ ცხოვრებაში, მოხდა თ.-აზნაურობის პირდაპირი ჩვენებით და მისი სურვილის თანხმით. ბევრი კანონ-პროექტები, რომლებიც ბიუროკრატთა შეიტანა პირველსა და მეორე დუმაში და რომლებიც ასე თუ ისე ანგარაშ უწევდნ რევოლიუციონურ მოძრაობის მიერ წამოყენებულ მოთხოვნებებს, გაერთიანებული „ზუბრების“ მოთხოვნით უკან იქნა გატანილი—ზოგი მათგანი „რადიკალურათ“ შესწორეს, ზოგიც სრულიად დაწვევებას მისცეს. უზარალო რამეც კი, რომელსაც ურეულობა დამოკიდებულება აქვს მემამულეების ინტერესებთან, მთელ ალიაქოთს იწვევს ხსენებულ კლასის წარმომადგენლებში და იდეოლოგებში. ერთი სიტყვით, ისინი გაფაციცებით აღდგენენ თვალ-ყურს საზოგადოებრივ ცხოვრებას და რაც მათ ინტერესებს ეწინააღმდეგება, ენერგიულათ ებრძვიან მას. აღარ დარჩენილა არც ერთი კუნტული საზოგადოებრივი და პოლიტიკური ცხოვრებისა, სადაც ამ რეაქციონერთა შავ არმიას მოურიდებლათ ხელის ფათური არ დაეწყა.

გაერთიანებული თავადაზნაურობა თავის ინტერესების დაცვას ბიუროკრატის ანდობდა, ამის შემდეგ მას უნდობლობას უტახდებს და მის მოქმედებას მკაცრ კანტროლს უშვება. მას უკან მიყვება და გვერდს უმაგრებს საზოგადოების მეორე რეაქციონური ნაწილი—სასულიერო წოდება. ეს ორი საზოგადოებრივი მოძრაობის ბურჯი, მთელი მოძრაობის გვეგონია, რასაკვირველია, თავადაზნაურობა იყო და არის. ამ კლასის სურვილი გადიკა მთავრობის სურვილით. დაწყებული 1905 წლის ბოლოდან, როცა რეაქციამ ძალა მოიკრიფა, მთავრობის ყველა მოქმედებას აძევს სპეციფიური ბექელი გაერთიანებული თავადაზნაურობის გაუღენისა. ორივე დუმის დათხოვა, საარჩევნო კანონის შეცვლა, 9 ნოემბრის „უქანი“ და ბევრი სხვა საყურადღებო მოვლენა რუსეთის პოლიტიკურ ცხოვრებაში, მოხდა თ.-აზნაურობის პირდაპირი ჩვენებით და მისი სურვილის თანხმით. ბევრი კანონ-პროექტები, რომლებიც ბიუროკრატთა შეიტანა პირველსა და მეორე დუმაში და რომლებიც ასე თუ ისე ანგარაშ უწევდნ რევოლიუციონურ მოძრაობის მიერ წამოყენებულ მოთხოვნებებს, გაერთიანებული „ზუბრების“ მოთხოვნით უკან იქნა გატანილი—ზოგი მათგანი „რადიკალურათ“ შესწორეს, ზოგიც სრულიად დაწვევებას მისცეს. უზარალო რამეც კი, რომელსაც ურეულობა დამოკიდებულება აქვს მემამულეების ინტერესებთან, მთელ ალიაქოთს იწვევს ხსენებულ კლასის წარმომადგენლებში და იდეოლოგებში. ერთი სიტყვით, ისინი გაფაციცებით აღდგენენ თვალ-ყურს საზოგადოებრივ ცხოვრებას და რაც მათ ინტერესებს ეწინააღმდეგება, ენერგიულათ ებრძვიან მას. აღარ დარჩენილა არც ერთი კუნტული საზოგადოებრივი და პოლიტიკური ცხოვრებისა, სადაც ამ რეაქციონერთა შავ არმიას მოურიდებლათ ხელის ფათური არ დაეწყა.

გაერთიანებული თავადაზნაურობა თავის ინტერესების დაცვას ბიუროკრატის ანდობდა, ამის შემდეგ მას უნდობლობას უტახდებს და მის მოქმედებას მკაცრ კანტროლს უშვება. მას უკან მიყვება და გვერდს უმაგრებს საზოგადოების მეორე რეაქციონური ნაწილი—სასულიერო წოდება. ეს ორი საზოგადოებრივი მოძრაობის ბურჯი, მთელი მოძრაობის გვეგონია, რასაკვირველია, თავადაზნაურობა იყო და არის. ამ კლასის სურვილი გადიკა მთავრობის სურვილით. დაწყებული 1905 წლის ბოლოდან, როცა რეაქციამ ძალა მოიკრიფა, მთავრობის ყველა მოქმედებას აძევს სპეციფიური ბექელი გაერთიანებული თავადაზნაურობის გაუღენისა. ორივე დუმის დათხოვა, საარჩევნო კანონის შეცვლა, 9 ნოემბრის „უქანი“ და ბევრი სხვა საყურადღებო მოვლენა რუსეთის პოლიტიკურ ცხოვრებაში, მოხდა თ.-აზნაურობის პირდაპირი ჩვენებით და მისი სურვილის თანხმით. ბევრი კანონ-პროექტები, რომლებიც ბიუროკრატთა შეიტანა პირველსა და მეორე დუმაში და რომლებიც ასე თუ ისე ანგარაშ უწევდნ რევოლიუციონურ მოძრაობის მიერ წამოყენებულ მოთხოვნებებს, გაერთიანებული „ზუბრების“ მოთხოვნით უკან იქნა გატანილი—ზოგი მათგანი „რადიკალურათ“ შესწორეს, ზოგიც სრულიად დაწვევებას მისცეს. უზარალო რამეც კი, რომელსაც ურეულობა დამოკიდებულება აქვს მემამულეების ინტერესებთან, მთელ ალიაქოთს იწვევს ხსენებულ კლასის წარმომადგენლებში და იდეოლოგებში. ერთი სიტყვით, ისინი გაფაციცებით აღდგენენ თვალ-ყურს საზოგადოებრივ ცხოვრებას და რაც მათ ინტერესებს ეწინააღმდეგება, ენერგიულათ ებრძვიან მას. აღარ დარჩენილა არც ერთი კუნტული საზოგადოებრივი და პოლიტიკური ცხოვრებისა, სადაც ამ რეაქციონერთა შავ არმიას მოურიდებლათ ხელის ფათური არ დაეწყა.

გაერთიანებული თავადაზნაურობა თავის ინტერესების დაცვას ბიუროკრატის ანდობდა, ამის შემდეგ მას უნდობლობას უტახდებს და მის მოქმედებას მკაცრ კანტროლს უშვება. მას უკან მიყვება და გვერდს უმაგრებს საზოგადოების მეორე რეაქციონური ნაწილი—სასულიერო წოდება. ეს ორი საზოგადოებრივი მოძრაობის ბურჯი, მთელი მოძრაობის გვეგონია, რასაკვირველია, თავადაზნაურობა იყო და არის. ამ კლასის სურვილი გადიკა მთავრობის სურვილით. დაწყებული 1905 წლის ბოლოდან, როცა რეაქციამ ძალა მოიკრიფა, მთავრობის ყველა მოქმედებას აძევს სპეციფიური ბექელი გაერთიანებული თავადაზნაურობის გაუღენისა. ორივე დუმის დათხოვა, საარჩევნო კანონის შეცვლა, 9 ნოემბრის „უქანი“ და ბევრი სხვა საყურადღებო მოვლენა რუსეთის პოლიტიკურ ცხოვრებაში, მოხდა თ.-აზნაურობის პირდაპირი ჩვენებით და მისი სურვილის თანხმით. ბევრი კანონ-პროექტები, რომლებიც ბიუროკრატთა შეიტანა პირველსა და მეორე დუმაში და რომლებიც ასე თუ ისე ანგარაშ უწევდნ რევოლიუციონურ მოძრაობის მიერ წამოყენებულ მოთხოვნებებს, გაერთიანებული „ზუბრების“ მოთხოვნით უკან იქნა გატანილი—ზოგი მათგანი „რადიკალურათ“ შესწორეს, ზოგიც სრულიად დაწვევებას მისცეს. უზარალო რამეც კი, რომელსაც ურეულობა დამოკიდებულება აქვს მემამულეების ინტერესებთან, მთელ ალიაქოთს იწვევს ხსენებულ კლასის წარმომადგენლებში და იდეოლოგებში. ერთი სიტყვით, ისინი გაფაციცებით აღდგენენ თვალ-ყურს საზოგადოებრივ ცხოვრებას და რაც მათ ინტერესებს ეწინააღმდეგება, ენერგიულათ ებრძვიან მას. აღარ დარჩენილა არც ერთი კუნტული საზოგადოებრივი და პოლიტიკური ცხოვრებისა, სადაც ამ რეაქციონერთა შავ არმიას მოურიდებლათ ხელის ფათური არ დაეწყა.

გაერთიანებული თავადაზნაურობა თავის ინტერესების დაცვას ბიუროკრატის ანდობდა, ამის შემდეგ მას უნდობლობას უტახდებს და მის მოქმედებას მკაცრ კანტროლს უშვება. მას უკან მიყვება და გვერდს უმაგრებს საზოგადოების მეორე რეაქციონური ნაწილი—სასულიერო წოდება. ეს ორი საზოგადოებრივი მოძრაობის ბურჯი, მთელი მოძრაობის გვეგონია, რასაკვირველია, თავადაზნაურობა იყო და არის. ამ კლასის სურვილი გადიკა მთავრობის სურვილით. დაწყებული 1905 წლის ბოლოდან, როცა რეაქციამ ძალა მოიკრიფა, მთავრობის ყველა მოქმედებას აძევს სპეციფიური ბექელი გაერთიანებული თავადაზნაურობის გაუღენისა. ორივე დუმის დათხოვა, საარჩევნო კანონის შეცვლა, 9 ნოემბრის „უქანი“ და ბევრი სხვა საყურადღებო მოვლენა რუსეთის პოლიტიკურ ცხოვრებაში, მოხდა თ.-აზნაურობის პირდაპირი ჩვენებით და მისი სურვილის თანხმით. ბევრი კანონ-პროექტები, რომლებიც ბიუროკრატთა შეიტანა პირველსა და მეორე დუმაში და რომლებიც ასე თუ ისე ანგარაშ უწევდნ რევოლიუციონურ მოძრაობის მიერ წამოყენებულ მოთხოვნებებს, გაერთიანებული „ზუბრების“ მოთხოვნით უკან იქნა გატანილი—ზოგი მათგანი „რადიკალურათ“ შესწორეს, ზოგიც სრულიად დაწვევებას მისცეს. უზარალო რამეც კი, რომელსაც ურეულობა დამოკიდებულება აქვს მემამულეების ინტერესებთან, მთელ ალიაქოთს იწვევს ხსენებულ კლასის წარმომადგენლებში და იდეოლოგებში. ერთი სიტყვით, ისინი გაფაციცებით აღდგენენ თვალ-ყურს საზოგადოებრივ ცხოვრებას და რაც მათ ინტერესებს ეწინააღმდეგება, ენერგიულათ ებრძვიან მას. აღარ დარჩენილა არც ერთი კუნტული საზოგადოებრივი და პოლიტიკური ცხოვრებისა, სადაც ამ რეაქციონერთა შავ არმიას მოურიდებლათ ხელის ფათური არ დაეწყა.

გაერთიანებული თავადაზნაურობა თავის ინტერესების დაცვას ბიუროკრატის ანდობდა, ამის შემდეგ მას უნდობლობას უტახდებს და მის მოქმედებას მკაცრ კანტროლს უშვება. მას უკან მიყვება და გვერდს უმაგრებს საზოგადოების მეორე რეაქციონური ნაწილი—სასულიერო წოდება. ეს ორი საზოგადოებრივი მოძრაობის ბურჯი, მთელი მოძრაობის გვეგონია, რასაკვირველია, თავადაზნაურობა იყო და არის. ამ კლასის სურვილი გადიკა მთავრობის სურვილით. დაწყებული 1905 წლის ბოლოდან, როცა რეაქციამ ძალა მოიკრიფა, მთავრობის ყველა მოქმედებას აძევს სპეციფიური ბექელი გაერთიანებული თავადაზნაურობის გაუღენისა. ორივე დუმის დათხოვა, საარჩევნო კანონის შეცვლა, 9 ნოემბრის „უქანი“ და ბევრი სხვა საყურადღებო მოვლენა რუსეთის პოლიტიკურ ცხოვრებაში, მოხდა თ.-აზნაურობის პირდაპირი ჩვენებით და მისი სურვილის თანხმით. ბევრი კანონ-პროექტები, რომლებიც ბიუროკრატთა შეიტანა პირველსა და მეორე დუმაში და რომლებიც ასე თუ ისე ანგარაშ უწევდნ რევოლიუციონურ მოძრაობის მიერ წამოყენებულ მოთხოვნებებს, გაერთიანებული „ზუბრების“ მოთხოვნით უკან იქნა გატანილი—ზოგი მათგანი „რადიკალურათ“ შესწორეს, ზოგიც სრულიად დაწვევებას მისცეს. უზარალო რამეც კი, რომელსაც ურეულობა დამოკიდებულება აქვს მემამულეების ინტერესებთან, მთელ ალიაქოთს იწვევს ხსენებულ კლასის წარმომადგენლებში და იდეოლოგებში. ერთი სიტყ

სიკვდილი ქონდა გადაწყვეტილი. ამ პირთა შორის არის მინისტრ-პრეზიდენტი ასკვიტიც. ჯერ პოლიციამ მხოლოდ 18 კაცი დაატუსაღა. დატუსაღებულინი ეკუთვნის რევოლუციონერ ორგანიზაციას „ჯურას“, რომელსაც ფართო ნიადაგი აქვს ინდოეთში.

სამხედრო რეფორმა. ბელგიის დეპუტატთა პალატის სხდომაზე მინისტრ პრეზიდენტმა განაცხადა, რომ მთავრობა თანახმაა ჯარში სამსახური განსაზღვროს 15 თვით, როგორც ამას მემარცხენენი თხოულობდნენ. მემარჯვენეთა ნაწილი და საზოგადოება აღტაცებით შეეგებნენ ამ განცხადებას.

ახალი ამბები

მკვლელობა. 7 ნოემბერს, საღამოს 5 1/2 საათზე, ვაძისხევის ხიდზე, ცხენების ქუჩაზე ექვსი ტყვიით დასკრეს თფილისის მოქალაქე, მაკარ გორენინი 45 წლისა, რომელიც ქართველთა გამომკვებელ ამხანაგობის სტამბაში მებრძოლების ხელობას ასრულებდა. იმ დროს, როცა ის შინ ბრუნდებოდა, ხიდზე მას ხუთი კაცი დახვდა და როგორც ვიკითხე, ექვსი ტყვიით დასკრეს, დაჭრილი გაიქცა. როგორც ამობიძნეოდა სიკვდილი პირადის ინტერესებითაა გამოწვეული. ექვით დაპატიმრებული სამი კაცი: ი. კირკაშიძე, გ. მისურაძე და ქალაქ გოზნის მოქალაქე გ. ოგანეზოვი.

ურნალისკრება. კვირას, 8 ნოემბერს ქალაქის თვითმართვლობის შენობაში მოხდა ურნალისკრება კრება, რომელსაც 22 წევრი დაესწრო. კრებამ იბრია ახალი გამგეობა და საჩუქრო კომისია. გამგეობის წევრებათ არჩეულ იქნენ: ბ. ო. გრუზინბერგი, მ. ა. ჯაბაროვი, დ. სპასკი და პ. გელიშვილი. საჩუქრო კომისიის წევრებათ: ი. დანდაროვი, ვ. ვლინა და ა. სალარიძე. შემდეგ ამისა კრება წესდების შეცვლას შეუდგა. შესცავლეს წესდების რამდენიმე მუხლი და სხვათა შორის უარყვეს ურნალისკრება ჯამაგირებიდან 2/3 შეკრება, რაც ამდენსანს საჯაროდებოლო ითვლებოდა. დიდი კამათი გამოიწვია საბავრო არტისტთა ამხანაგობის მიერ შემოწონილი 100 მ. საქმეზე, პეტრე გელიშვილი ამტკიცებდა, რომ ეს ფული სასურველი არ არის მივიღოთ და ამის შესახებ თავისი მოსაზრებანიც მკაფიოდ კრების დიდი ხმის უმეტესობით გელიშვილის წინააღმდეგ უარყოფილ იქნა. კრების დადგენილებით საზოგადოების წევრებათ მწერლებიც მიიღებინა. ეს მუსიკის ახალი შეიტანეს წესდებაში. კრებამ მიიღო 6 ახალი წევრი. გამგეობამ თავმჯდომარე არჩეულ იქნა მ. ო. გრუზინბერგი.

თფილისის ფუნქიულური. რადგან 15 ნოემბრიდან ფუნქიულურის მოძრაობა საზოგადოებრივ შენეებულა და ზამთრობით კი საქირია ხანდახან ფუნქიულიორზე ასედა, ამიტომ საზოგადოებას თხოვნით მიუზარავეს ფუნქიულიორის გამგეობასათვის, რომ ზამთრობით კვირაში ერთი დღე მოძრაობა სწარმოებდეს. ამ საქმის შესახებ ფუნ. გამგეობას ქალაქის თვითმართვლობისაგან მოლაპარაკება აქვს გამართული.

წყლის გაყვანა ფუნქიულიორზე. ფუნქიულიორიდან მოშორებით 4 ვერსის მანძილზე უპოვით წყარო, რომლიდანაც წყლის გამოყვანა შეიძლება ფუნქიულიორზე, რაც ძალიან სასარგებლო იქნება მცენარეების მოსაწენებლათ. ამ მიზნისათვის ფუნქიულიორის დირექტორი აღგენს ხარჯთ-ღირსების, რასაც მაღალ ფუნ. გამგეობას წარუდგენს დასამტკიცებლათ.

გარდაიცვალა თფილისის მე-3 გიმნაზიის დირექტორი ი. ნ. გოროდენსკი, რის გამო გიმნაზიაში გულმუნ სწავლა შეჩერებული იყო.

წინამძღვარიანთარის სამეურნეო სკოლის მასწავლებლათ არს. წითლიძე მიუწყვევით. სკოლასთან ინსენება მოსამხადებელი კლასები.

თფილისის ტრამვაი. რადგანაც დღეს ქალაქის მიერ დანიშნული ტრამვაის მეთვალყურე კომისიამ ტრამვაის სახელოსნოში აშენებული ახალი ვაგონები უნდა გასწინჯოს, დირექტორი მხოლოდ ახლა შეუდგა სახელოსნოს დასუფთავებას, რისთვისაც გულმუნ 30 მუშა დაიქირავა.

ნამესტნიკის ნებართვით სივრდებზე დასასრებლათ, მაგალ., ბუნების-

მეტყველოთ, ექიმებისა და სხვ. ივანეზება. სატუნინი, რომელიც სამეცნიერო მუშაობისათვის ივლის მოსკოვის უნივერსიტეტის ზოოლოგიურ მუზეუმში.

სამსახურიდან განდევნეს უბნის ზედამხედველი ხალიაპინი, რომელსაც სამსახურის დროს უფლებათა გადაჭარბება ბრალდება.

პროფესორი ბ. მ. ხალატიანი. თფილისში ჩამოვიდა ბერლინის უნივერსიტეტის პროფესორი ხალატიანი, რომელსაც ყარსის ოლქში, ბაგარანის მიდამოებში, ბევრი არქეოლოგიური აღმოჩენანი მოუხდენია.

1000 მ. ვადახდა. ტრამვაის დირექტორმა ბატალიბა 1000 მ. შეიტანა ქალაქის კასაში, მადერის მიწის საყიდლათ.

სახელოსნო სამმართველოს ყოფილმა თავმა რაფაელოვმა დაწესებულების ყველა საქმეები უკვე ჩააბარა ახლათ არჩეულ თავს სერობიანს.

თფილისში მოელოან ბაპისტებს —ქალაქებებს, ე. სტეფანოვს და ე. აგერიანოვს.

უფასო და იაფ სასაღილოში, რომელიც დაარსებულია კავკასიის სომხურ საქველმოქმედო საზოგადოების მიერ, ყოველდღე საღილოვს 240 მოსწავლე ორივე სქესისა, საღილო ერთი თავი საქმელისაგან შესდგება. პურს საყოფათ იძლევიან. დღიური გასავალი 18 მან. 20 კ. უღრის.

წარმოადგენელი სამეურნეო სივრდებზე. კავკასიის მეურნეთა სივრდებზე დასასწრებლათ მეურნეთა საზოგადოებას სიხუმში გ. მარკოვინი აღრჩევია.

მოციკური ბილი ბაკურიანში. მიწათ-მოქმედების მთავარმა გამგეობამ თავის რწმუნებულთ აცნობა კავკასიაში, რომ საკითხი ბაკურიანში ბოტანიკურ ბაღის გაშენებისა გადაწყვეტილია. ბაღის დირექტორათ ა. როლოვს ასახელდებენ.

საქონლის ბირჟა. საეპრო საინისტიტუტში პრინციპიალურათ გადაწყვიტა, რომ ბათუმში საქონლის ბირჟა დაარსდეს.

ს. დიდი-ჯიხაიშის საზოგადოებამ (ქუთ. მაზრა) განაჩენი დაადგინა და მთავრობას ნებართვა და დახმარება სთხოვა ამ სოფელში საოწალაქო სასწავლებლის დასაარსებლათ, რისთვისაც საზოგადოება თავის მხრივ სასკოლო აღგონს სწირავს და ერთ-დროულათ 3,000 მან. დახმარებას კისრულობს. როგორც გავიგეთ, საზოგადოების განაჩენს მაღელ დაამტკიცებენ.

ნამესტნიკმა სამშობლოში დაბრუნების ნება დართო ნოვო-ბაიზეთის მაზრის მცხოვრებს (ერევ. გუბერ.) ივანე გულარსონიანს, რომელიც აღმინისტრატული წესით გადასახლებული იყო.

საქველ-მოქმედო წარმოდგენა. მე-2 საქალაქო საკვირაო სკოლის ზედამხედველ ქალს მ. ტერ მიქაელიანს გუბერნატორმა ნება დართო 17 ამა თვეს „თფილისის საკრებულოში“ წარმოდგენა გამართოს ხსენებულ სკოლის დარბ მოსწავლეთა სასარგებლოთ.

დახმარება მიწდერის თავთან და კალიასთან საბრძოლველათ. მიწათ მოქმედების მთავარ გამგის რწმუნებულის არხიზოვის თავმჯდომარეობით მომხდარ საგანგებო თათბირმა მოხსენება დაამზადა ნამესტნიკთან წასადგენათ, რათა დარჩენილ საერობო თანადან გადადებულ იქნეს 12,000 მ. კალიასთან და თავგებთან საბრძოლველ საქიროებისათვის. ოენქორანისა და ჯევატის მაზრებში 150,000 დენს სივრცეზე გამრავლებულან მიწდერის თავგები.

ჭლექთან მებრძოლ საზოგადოების წევრთა კრება დანიშნულია 14 ნოემბერს; კრება გამგეობის ახალ წევრებს აირჩევს და სხვათა შორის შუამდგომლობას აღძრავს ქალაქის გამგეობის წინაშე, რათა ქალაქმა ერთი ამბულატორია დაუთმოს საზოგადოებას, რომ იქ სპეციალურათ ქლექიანების აქიმობა ხდებოდეს.

ბეითალ ექიმთა საზოგადო კრება დანიშნულია 13 ნოემბერს სამედიცინო საზოგადოების შენობაში. კრება გაარჩევს მიმდინარე მორიგ საკითხებს და სხვათა შორის, მოხდება არჩევა რუსეთში სამეითალო სივრდებგასაზღვენ დელეგატებისა.

მიწის ძვრა. როგორც ვაზ. „ტერკეს“ ატყობინებენ, 31 ოქტომბერს, ვლადიკავკასის რკინის გზის სადგურის

მიდამოებში მიწის ძვრა მოხდა. მიწის ძვრა იმდენათ ძლიერი იყო, რომ შენობების კედლები დაიხარა და ბევრ ადგილას კედელ ჩამოინგრა.

ახალი წიგნი. ბაქოში დაიბეჭდა ახალი წიგნი ბელოკონსკისა—„რა არის ერობა?“, რომელიც უკვე გადათარგმნილია თათრულ ენაზე. წიგნი პოპულარულ გასაგებ ენათა დაწერილი და ღირს 12 კაპ.

ტელეფონი თფილისიდან ბაქომდე. ფოსტა-ტელეგრაფის ინსპექტორმა ა. ეილემ შეუამდგომლობა აღძრა თფილისიდან ბაქომდე ტელეფონის გაყვანის შესახებ.

ბაქოს პროფ. კავშირის ყოფილი მდივანი ჯაფარიძე დააპატიმრეს, რომელიც ახლა ბაქოს ციხეში იმყოფება.

სადგურ ჩარჯუიდან გვატყობინებენ, რომ 3 ნოემბერს იქ საღამოს გვა საათზე, ვილიც ბორაკ-მომქმედი გასაძარცვავათ თავს დაესხა სპარსეთის მცხოვრებს და რამდენიმე ადგილას დაინთ დასკრა. დამნაშავე შეიპყრეს.

ჩხრეკა-დაპატიმრება. 8 ნოემბერს ჩხრეკის დროს დაპატიმრეს 42 უმსხმრტო.

* *

რამ დაგვანს, ჩემო სულის დემა, რათ შესტყერ სოფელს სულით მქმუნაგა?.. სუ თუ დღით თაგლს მზე არა გტაცებს და დამით მთავრე, შექ-მოყვარე?! გახედე ველს, სულის ჩამდკეფს, სეგას გადაშლილს, ჯაფარდგანს; გახედე ბაღს, ცხარეების ეღეს, ტურფის, გულ-წარმტას, ეგვადგანს!.. იქა სუშუფი ნაზათ იხრდება, — ქალთა ეგვადგ, თვით ნაზი ქალი და სეივანს ეუფნის მარტვადი განსწვირფავა, ვათ ბრალ-თიქალი!.. აქეთ ჩანქარა გადმოსწრავს და დას-სრადით... ქაე-მორეკუდი; მიდამოს ტეხვლას ნაშურწყლებს ესერას და მიტყრის თაქვე გან-არეკუდი!.. აქ, მომარბეთ, მთა ამართუა, შქვანით მოსილი, გრძობის დამტეგვი და ძველს ზღაპრებს უფრს ჩაგწრწვლებს მისი ძირას შუად ჩამუქლადი სევი!.. სუ თუ შენს სულის, ჩემო სულის, ბუნების მზე არ ადგრთაფანებს და ეგვადგე, რასაც ეო უმხერ, გულს გაეღვას და სულს გასეგდასეს?! ასეთი ეფეთთ ადრე დასწვნიბი, ასეთ ცრურებით—ადრე მოეგვები! დაგვებ საზღვარს იმა სოფელისს, სადაც ვერადგეს ვერ დაბრუნებია!..

—

ავერ, ზღვის ზარას ეისული დნება, დატყრის ნაივი ნეა-მოსისინე; მიდამოს მეგდართა მზე ეფენება და ჭფრუნს თირფატი გულთ მომჯისინე!.. შენ სინდვსეშემა—სიკვდილს ქსედაც, ეინულთ დნობაში—გულის დნობას; ქარს სისინში—მოთქმას, კეჟანს და ქარსმხალში ქვევანს გმობას!.. ციას დრეშემა—ცრემლთ დვრას გასწავლის; ნათელთ ჩაქრება—გულგაღვს თვალეს; ბუნების შედგო, დასტიარ ბუნებას და თვით ბუნება შენში ვადაღვს! გამოეცხადებ, ჩამქრავ მხანათებს იზიადე შენსკენ განების თვალთ და რა მზეურ ეგვადგანს ამოკასს, — სულს და გულს იწავე მწკე ტეხვლას ადამ!.. ასეთი ეფეთთ—ადრე დასწვნიბი, ასეთ ცრურებით—ადრე მოეგვები; დაგვებ საზღვარს იმა სოფელისს, სადაც ვერადგეს ვერ დაბრუნებია!..

ბ. ახსნაბარეა.

კიდევ მეელი სექცია და ახალი წიგნი (დავანახებული ზსუსხი)

ისე კალამი არავინ მოუსევა სექციის ვარშემო ატეხილი კამათის შესახებ; შინაურმა თუ გარეულმა, რომ ჩემთვის მუჯღუღუნე არ ეკრა. ეჯიბრებოდენ ერთმანეთს, რომელი უფრო მაგრათ მომცხებდა“. ეს ვარჯიშობა მათთვის მით უფრო ხელსაყრელი შეიქნა, რომ მე ხმას არ ვიღებდი. ვფიქრობდი: რამდენჯერაც ამ ყმაწვილებს ცხვირს დააცემინებს, იმდენჯერ ღვთის წყალობა სად მივაგებო-მეთქი. მე მეგონა თუ კარგათ ვიქცეოდი, მაგრამ ესლა, როდესაც ეს ჩემი „სიმუნჯის“ პოლიტიკა შეუწყნარებულ ცოდოთ ჩამითვლეს, მეც იძულებული ვარ სიჩუმე დაეარდვიო და პასუხი გავცე. წინდაწინვე კი ვაცხადებ, რომ, რაც უნდა გამოიჯაგრდენ, ეს იქნება ჩემი პირველი და ვგონებ უკანასკნელი პასუხი. საპასუხოთ არც დრო მაქვს და არც სურვილი და, რომ კიდევ ვინმეს გამო-

ვეპასუხო, ამისთვის საჭიროა ერთი იმდენი ღანძლვა, რაც დღემდის მომიძღვნეს... დავიწყეთ ისტორიით. ვეცდები, რამდენხანაც შესაძლებელი იქნება, მოკლე და სქემატური იქნეს ჩემი პასუხი.

ჩვენ ოთხ მოკავშირეში (მე, ქენი დემურია და რომანიშვილი და ს. ტაროშელიძე) მხოლოდ მე ვიყავი როგორ განიზაცის წინააღმდეგი. რამდენიმე თვის შემდეგ დავთანხმდი როგორ განიზაცის, რადგან აშკარათ დავრწმუნდი, რომ სექციის ზოგიერთ წევრებს არამც თუ შეტყობას, არამედ თვით შრომის სურვილიც არა აქვთ. თორმეტ კრებიდან ზოგი სამის მეტს არ დასწრებია. ეს ვახლდათ დაახლოვებით მისში და სექციის მიც დაიხვია როგორ განიზაცის შესახებ კითხვა, რომლის გადაჭრასაც ერთ თვეზე მეტი მოვანდომეთ. ამასთანავე მეორე კითხვა წარმოსდგა გადასაწყვეტათ. სახელობრ, ვისი სექცია ვართ ჩვენ,—სახალხო უნივერსიტეტის, თუ დამატებითი საზოგადოების და დახეთ მუხანათობას, ეს უკანასკნელი საკითხი ჩემი და ბ. ტ—ის ხმით გადაწყდა უნივერსიტეტის სასარგებლოთ. მოწინააღმდეგეთა ბანაკში იყო და ცხარეთაც გვეკამათებოდა ქენ რომანიშვილთან ერთად ბ. ნი ჯაბაურიც—ისი ჯაბაური, რომელიც ესლა თავზე კაკოს გვაპტერეფს და გვიკითხებს: უნივერსიტეტთან ყოფნას რა სჯობიაო!..

დაბოლოს, როგორც იქნა, საკითხი გადაწყდა და ჩვენ მოკავშირეთა ლაღატის გამო სარეორგანიზაციო კომისიაში გავიდენ არა მოკავშირეთა მიერ დასახელებული პირები, არამედ სრულებით სხვები, ამასობაში ჩვენ: მე, ბ. ტაროშელიძე, დ. დუმბაძე და კ. შათირიშვილი მა განვიზარებთ სექციისა და აგრეთვე სერნის მოყვრებთა და მოღვაწეთა დიდი ხნის სურვილის განხორციელება და შეუდექით დამოუკიდებელი წრის წესდების შედგენას. წესდება უკვე შემუშავებულ—გადაწერილი იყო და ხელი მოწერილი ჰქონდა ყველას როდესაც უნივერსიტეტის ერთი წევრისაგან გავიგე, რომ ახალ სექციამ ძველი წევრებიდან სარეორგანიზაციო კომისიის მხოლოდ სამი ადრია.

(ესე იგი, თოთხმეტიდან თერთმეტი დიათხოვეს და სამი აირჩიეს) მე და ბ. ტ—მ ამ თერთმეტთა რიცხვში მოვეყვიეთ. უნივერსიტეტის წევრმა ჩემი აზრი მკითხა. მეც, დღეღვებულმა იმ შეუწყნარებლის სიბეციით, რომლითაც სხვის ვავლენის ქვეშ მყოფ ბ. დანო დურგალიშვილს უშოქმელია და ბ. დუმბაძისაგან მოტყუებულმა, რომელიც ირწმუნებდა, რომ ძველი წევრებიდან მხოლოდ ორი-სამი დავითხოვეთ, თორემ დანარჩენები ყველანი დარჩენო, გულწრფელად გუპასუხე: ამ საქმეში ჩემი მამოქმედეელი ძალა იყო მხოლოდ საქმისსიყვარული, მაგრამ, რადგანაც ამ ვებატონებმა მადლი მატულათ გადააქციეს, საქმის ინტერესები უთუ-გადას (არა მგონია საქმისათვის მე, ბ. ტ—მ და ნ. გოკირიძე უფრო უსარგებლო ვიყავით, ვიდრე ახლად არჩეული ძველი წევრები) და პირადი ანგარიშების მიხედვით იმოქმედეს, მიტომ ჩვენ სამნი, *) გვრძნობთ რა სრული სიმარტლეს ჩვენკენ, მაგათ ამ ჩვენ მართალ პოზიციას უბრძოლველად არ დავთმობთ და ისე მოვიქცებით, როგორც საქმის ინტერესები მოითხოვენ თქო ამას მომყვება ძალთა არა სასურველი დაქსაქსვა, მუშათა მომეტებული ნაწილი ჩვენსკენ წამოვა, უმტირესი იმათკენ, ჩვენც დავსუსტდებით და ისინი ხომ არა იქნებიან რამეთქი. და ვურჩიე ეს გარემოება მიელო მას მხედველობაში.

აი, ალბათ ეს სიტყვები დაუხვევიათ ხელზე ჩემ მოწინააღმდეგეთ, როცა გაიძახინა: „სევირლმა სთქვა:—ჩემი აშენებულია სახალხო თეატრი და მევე დავანგრევო“. ზემო თქმულიდან ამნაირი დასკვნის გამოყვანა ყოვლად შეუძლებელია და ამიტომ არ იქნება ურიგო დამისახელებდენ სად, როდის და რა პირობებში ვთქვი აშენება-დანგრევის სიტყვები.

მაგრამ დავყვეთ დაბლა. უნივერსიტეტმა სია არ დაამტკიცა, სექციის კრებები არ განახლდა, საშუალო დრო ახლოვდებოდა, მუშაკნი კი არსად სჩანდენ. ერთი სიტყვით უმისლოდაც აღწერილი მდგომარება კიდევ უფრო აირია. იმ დღეებში, ე. ი. აგვისტოს დამლევ რიცხვებში შემხვდა ბ. ქიქინაძე, რომელსაც შე-

მდგვი ვუთხარი,—სხვების რა მოგახსენოდა მე კი ჩემის ამხანაგებით საქმის დაწყებას ვაპირებ. რეისსორმა წერილი უკვე მიმსწერე და ვისაც უნდა მოვუდეს და იმუშაოს-მეთქი. ამასთანავე წინააღმდეგ მივეცი კარგ წრის წესდებზე ხელი მოეწერა. ბ. ქიქინაძემ მუშაობის გეგმა მომიწონა, ხელის მოწერაზე კი დიმილით მითხრა, თუ შენ გადინდი სამ მანეთს დიდის სიამოვნებით მოგიწერ ხელს, თუ არა და არაო.

ამ რიგათ და ასეთ ცუდ პირობებში განახლდა მუშაობა. დანარჩენი წევრების თან და თან მოდიოდენ ჩვენთან. მაგრამ ამობოქრებული ვნებათა დღევა არც ერთ მხარესაც არ ცხრებოდა. ბ. დურგალიშვილი დაქინებით მოითხოვდა უნივერსიტეტისაგან სიის დამტკიცებას. საქმე ისევ რთულდებოდა. „შაკარათ სჩანდა საქმეს პატრონი არა ჰყავდა. ამას შედ დაგროო შიში, ვაი თუ თეატრის დარბაზს სრულებითაც გამოგვასლმონო და ამიტომ გადაწყვეტეთ წესდების ამოქმედება.

და სწორეთ აქ იყო, რომ დღემდის უჩინარი და უხილავი უნივერსიტეტის გამგეობა გამოჩნდა და „სახენის“ კილოთი შემოგვცხანა:—როგორ ბედეთო! ცოტა არ იყოს, ასეთი შემოძახილი გამიკვირდა. მართალი გითხრათ, მე მქონდა თითო—ოროლო პირის ხათრი და პატრიცისცმა და არა იმ დამოკიდებულებიას, რომელიც თურმე ჩვენსაღ უნივერსიტეტს შორის არსებულა, ვინაიდან არც ჩვენ უნივერსიტეტის და არც უნივერსიტეტმა ჩვენი „ყოფნა-არა-ყოფნის“ ისტორია არ ვიცოდით.

აქ ურიგო არ იქნება შემდეგი გავაცნოთ მკითხველს. ჩვენს (ე. ი. ძველიდანვე სახ. თეატრში მომუშავენი, როდესაც ჯერ სახალხო უნივერსიტეტის ჩანასახიც არსად იყო) იძულებული ვავხდით წარმოდგენების უფლების მოსაპოვებლათ შეეკედლებოდით სახალხო უნივერსიტეტს. რისთვის? იმიტომ რომ სახალხო კითხვების კომისია, რომლის სექციასაც ჩვენ შევადგინდით იმ ჟამათ აღარ მოქმედებდა. ჩვენ ამნაირათ შეიტქენით ძალათ შემჩნებული, ძალათ მიწვებული ხორც-მეტი უნივერსიტეტის ორგანიზმზე. და სწორეთ ესა მიხეზი, რომ ამ უკანასკნელ ხანებამდის არც კი იცოდა უნივერსიტეტმა სექცია არსებობდა თუ არა. ერთხელაც არ აღძვრია უნივერსიტეტის გამგეობას ცნობის-მოყვარობის სურვილი გავგო რას აკეთებდა თურმე მისი თეატრალური ისტეცია. დლოცვილებს მხოლოდ მაშინ ვავახსენდებოდით ხოლმე, როცა დავთრებში ჩვენ მათ მოვალეთა რიცხვში ამოგვიკითხავდენ და წერილებით თუ სიტყვით გვითვლიდენ:—ვალათ წადებული თუთხმეტი თუმანი მალე გამოგვიგზავნიეთო.

თვით მაშინაც კი, როდესაც ჩვენი „ყოფნა არ ყოფნის“ საკითხი წყდებოდა ზუბალაშვილის სახლის გამგე კომისიაში, მიუხედავათ ჩვენი წერილობითი თხოვნა-მუდარისა, უნ—ტის გამგეობამ ყურადღება არ მოგვავქცია და ქუჩაზე დავგვარა. მაშინ არ აღმოგვიჩნდა არც „მეგობარი“ და არც „იკა“, რომ პატრონიას უბრძოლველად არ დავთმობთ და ისე მოვიქცებით, როგორც საქმის ინტერესები მოითხოვენ თქო ამას მომყვება ძალთა არა სასურველი დაქსაქსვა, მუშათა მომეტებული ნაწილი ჩვენსკენ წამოვა, უმტირესი იმათკენ, ჩვენც დავსუსტდებით და ისინი ხომ არა იქნებიან რამეთქი. და ვურჩიე ეს გარემოება მიელო მას მხედველობაში.

სგ. სეიარეა.

(შემდეგი იქნება)

პროპონიცია
ოზურგეთი. 26 ოქტომბრიდან დაწყებული სასაღდათო ახალგაზრდათა გაწყვევა ჩოხატაურის საბოქაულოში 31-ს

